

пакъ послѣ сте ся отричали съ клятва чи сте го зели. Каквото добро ще стане въ градътъ, вый казвать, все ся противите за да не ви поискать помощъ. Какво искате? Навсякадъ за васъ и за ваш'то скъперничество говорятъ. Станжли сте прикаска и присмѣхъ на всичкитъ хора. Никой никога не произнося имято ви, всички казвать: скъперникътъ, сребролюбецътъ, грабителътъ, ненаситникътъ!

*Грабчо*, като бие Коля.

Ты си единъ глупецъ, единъ безстыдникъ, единъ лудъ, нищо и никакъвъ (*буха го*).

*Кольо*.

На сега! Не ли го казахъ азъ? Не щѣхте да мя повѣрвате. Азъ ви казахъ чи ще ся разсърдите, ако ви кажа истината.

*Грабчо*.

Да ся научишь да приказвашъ!

*Стоилъ*.

Добръ да патишь, недньо! Трѣбаше ти тебѣ нѣщо повечко! Трѣбаше господарьтъ да тя награда съ по-добра строгость за безсрамността ти! Но той е чилѣкъ милостивъ! Безстыдниче! глупче! животно! (*тласка го съ сила*).

*Кольо*.

Що мя тласкашь така? Какво си ты? Знаешъ ли чи азъ . . .